

Sygn. akt IV P 456/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Nawacka
Ławnicy:	Grażyna Martynowska Leokadia Wawirowicz
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2015 r. w Olsztynie

na rozprawie sprawy z powództwa Z. S.

przeciwko Stowarzyszenie (...) w O.

o przywrócenie do pracy

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę (...) złotych tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty(...) złotych,

IV. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. obciąża pozwaną zapłatą na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Olsztynie) kwoty (...) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV P 456/14

UZASADNIENIE

Powód Z. S. wniósł o przywrócenie go do pracy u pozwanego Stowarzyszenia (...) w O. na ostatnio zajmowanych warunkach pracy i płacy, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda wynagrodzenia za cały okres pozostawania bez pracy oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazał, iż od lutego 2014 roku przebywa na długotrwałym zwolnieniu lekarskim, w dniu 6 sierpnia 2014 roku będąc nadal na zwolnieniu lekarskim otrzymał oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę na podstawie art. 53 k.p. Powód podniósł, iż okres zasiłkowy upływał w dniu 4 sierpnia 2014 roku, a już w tym dniu pozwany sporządził i wysłał oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę.

Po uzyskaniu świadczenia rehabilitacyjnego powód nie może być zwolniony z pracy jeszcze przez trzy miesiące tego świadczenia.

Pozwany Stowarzyszenie (...) w O. wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. W uzasadnieniu podniósł, iż pozwany złożył oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę w dniu 6 sierpnia 2014 roku, a nie jak wskazuje powód w dniu 4 sierpnia 2014 roku. Powód pismo o rozwiązaniu umowy o pracę powód otrzymał w dniu 6 sierpnia 2014 roku, a jak wynika z treści art.61§1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła się zapoznać z jego treścią.

Mając na uwadze, iż pracodawca nie może rozwiązać umowy o pracę przez pierwsze trzy miesiące pobierania świadczenia rehabilitacyjnego wynik sprawy jest uzależniony od decyzji w przedmiocie przyznania, bądź nie świadczenia rehabilitacyjnego. Pozwany wniósł o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia postępowania toczącego się przed (...) Oddział w O.. Wskazał ponadto, iż niezasadne jest żądanie przez powoda wynagrodzenia za cały okres pozostawania bez pracy, albowiem powód przebywa na zwolnieniu lekarskim, a pozwany jest zobowiązany do wypłaty wynagrodzenia za okres niezdolności do pracy przez pierwsze 14 dni zwolnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Z. S. został zatrudniony u pozwanego Stowarzyszenia (...) w O. od 21 maja 2010 roku na stanowisku inkasenta-dozorcy w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od 4 lutego 2014 roku do 4 sierpnia 2014 roku powód przebywał nieprzerwanie na zwolnieniu lekarskim. W związku ze zbliżającym się upływem okresu zasiłkowego i koniecznością wystąpienia z wnioskiem o świadczenie rehabilitacyjne żona powoda T. S. zgłosiła się w dniach 30 i 31 lipca 2014 roku do pozwanego w celu wypełnienia niezbędnej dokumentacji. W zakładzie pracy kontaktowała się z prezesem G. J. i księgową R. H., która to wypełniła wymagane oświadczenie i podpisała je.

[dowód: świadectwo pracy – akta osobowe powoda, oświadczenie do celów świadczenia rehabilitacyjnego k. 2 akt ZUS]

W dniu 4 sierpnia 2014 roku pozwana sporządziła oświadczenie o rozwiązaniu z powodem z dniem 5 sierpnia 2014 roku umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu wyczerpania okresu zasiłkowego. Pismo to powód otrzymał w dniu 6 sierpnia 2014 roku.

Decyzją z dnia 2 września 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał powodowi prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 5 sierpnia 2014 roku do 31 stycznia 2015 roku. Powód cierpi na niewydolność naczyń mózgowych, w lutym i czerwcu 2014 roku przebył (...) (...), ma(...)

[dowód: oświadczenie o rozwiązaniu umowy k. 4, decyzja z dnia 2 września 2014 roku –k. 5 w aktach ZUS, zaświadczenie o stanie zdrowia k. 1 akt ZUS]

Po upływie okresu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego powodowi została przyznana renta na okres do 28 lutego 2016 roku.

[bezsporne]

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo co do zasady zasługuje na uwzględnienie. Pozwana rozwiązując z powodem umowę o pracę naruszyła art. 53 § 1 pkt 1 lit. b k.p. Zgodnie ze wskazanym przepisem pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia jeżeli niezdolność pracownika do pracy wskutek choroby trwa dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące - gdy pracownik

był zatrudniony u danego pracodawcy co najmniej 6 miesięcy lub jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy albo chorobą zawodową. Kontynuacja ochrony po wyczerpaniu prawa do zasiłku chorobowego zależy więc od uzyskania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Dopiero tak długotrwała niezdolność do pracy wskutek choroby stwarza pracodawcy podstawę do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, wcześniej jest to niedopuszczalne.

Uzyskanie prawa do świadczenia nie następuje niezwłocznie po złożeniu przez zainteresowanego wniosku o świadczenie i po upływie okresu zasiłkowego. Często wymaga długotrwałej procedury przed organem rentowym, a następnie przed sądem w przypadku złożenia odwołania od niekorzystnej decyzji organu rentowego.

Jak wskazuje wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2007 roku II PK 263/06 ochrona stosunku pracy pracownika niezdolnego do pracy wskutek choroby obejmuje okres pierwszych trzech miesięcy pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, choćby pracownik nie mógł wobec pracodawcy wykazać korzystania z tego świadczenia bezpośrednio po okresie pobierania zasiłku chorobowego (art. 53 § 1 pkt 1 lit. b k.p.).

W niniejszej sprawie powód po upływie okresu zasiłkowego decyzją z dnia 2 września 2014 roku uzyskał prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres sześciu miesięcy, tym samym decyzja o rozwiązaniu umowy o pracę w trybie art. 53 § 1 pkt 1 lit. b k.p. okazała się przedwczesna, niezgodna z prawem.

Uznając, iż odwołanie powoda od rozwiązania umowy o pracę jest co do zasady słuszne Sąd na podstawie art. 45 § 2 k.p. zasądził na jego rzecz odszkodowanie uznając, iż żądanie pracownika przywrócenia do pracy jest niecelowe. Przy czym ocena niemożliwości lub niecelowości przywrócenia do pracy powinna uwzględniać także okoliczności, które wystąpiły po dokonaniu wypowiedzenia umowy o pracę (wyrok SN z dnia 4 października 2000 r., I PKN 531/00, OSNAPiUS 2002, nr 10, poz. 234). Jeszcze wyraźniej pogląd ten przedstawił SN w wyroku z dnia 25 stycznia 2001 r., I PKN 206/00, OSNAPiUS 2002, nr 19, poz. 460, stwierdzając, że ocena ta powinna być dokumentowana według stanu rzeczy istniejącego w chwili zamknięcia rozprawy.

W niniejszej sprawie powód nadal jest niezdolny do wykonywania pracy na wcześniej zajmowanym stanowisku, był niezdolny w dniu zamknięcia rozprawy – 19 marca 2015 roku. Jak wynika z informacji przedstawionej przez pełnomocnika powoda do dnia 28 lutego 2016 roku ma przyznaną rentę.

W wyroku z dnia 13 lipca 2011 roku I PK 8/11 Sąd Najwyższy wskazał, iż podwładny, który został bezprawnie zwolniony z pracy, nie może domagać się przed sądem przywrócenia, jeśli jednocześnie lekarz stwierdził, że jest niezdolny do zajmowania dotychczasowego stanowiska. Sąd może zasądzić wtedy tylko odszkodowanie.

Stosownie do art. 229 § 4 k.p. pracodawca nie może dopuścić do pracy pracownika, który nie przedstawi aktualnego orzeczenia lekarza medycyny pracy, świadczącego o zdolności do wykonywania pracy. Powód w razie przywrócenia go do pracy, mając na uwadze orzeczenie lekarza orzecznika nie będzie mógł legitymować się zaświadczeniem o zdolności do wykonywania pracy. Przywrócenie do pracy nie mogłoby wówczas wywrzeć skutku w postaci restytucji stosunku pracy, skoro powód nie mógłby podjąć pracy.

W konsekwencji Sąd oddalił roszczenie o zasądzenie wynagrodzenia za okres pozostawania bez pracy – na podstawie art. 57 § 1 k.p. a contrario.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 477² § 1 k.p.c. do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia- pkt III wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z § 11 ust.1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu [pkt IV wyroku].

W oparciu o art. 113 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych Sąd obciążył pozwaną zapłatą na rzecz Skarbu Państwa kwoty (...)zł tytułem opłaty[pkt V wyroku].